

An Extract of a Letter of Monsieur *Hevelius*, lately written to the Publisher, together with the Copy of a Letter of Dr. *Wasmuth*, giving a large Account of a new *Astronomico-Chronological* Work, now by him preparing : Both deliver'd in the same Language, wherein they were written.

PRæterea cum nihil hac vice relatu dignum occurrat, quod vobis communicare possim; ecce copiam literarum ad amicum quendam meum exaratarum, de libri cujusdam, à Cl. Doct. *Wasmutho*, *LL Orientalium Kiloni Professore*, conscripti argumento. Titulus est perquam splendidus; miraq; Astronomis & Chronologis pollicetur; sed, num res ipsa promissis responsura sit, est quod valdè dubitem. Profectò si præstare ea posset, omnes Astronomos maximâ curâ & molestiâ, multoque labore, qui nos diu noctuq; torquet, liberaret, nec foret opus impostero Cælos tanto studio contemplari. Quid vestratibus, rerum Cælestium inspectoribus, hac de re videatur; numq; hæc res absq; veterum & recentiorum observationibus eò, quò ille vult, deduci queat, haud gravatim exponas, quæso.

Sequitur ipsum Apographum

Epistolæ *Wasmuthianæ*.

Quandoquidem præsens fert occasio, per Clar. Tuam Magnifico vestro *Hevelio*, ceu Astronomorum ævi nostri Celeberrimo, quædam mei, nunc sub manibus versantis, operis Astronomo-Chronologici præmetia communicandi; velim, Clar. tua viro summo per occasionem indicet, me, exatâ mihi ansâ ex Dn. *Calovii* discussione *Ravianæ Chronologiæ*, moliri jam fere per triennium Opus quoddam Astronomo-Chronologicum; quod, uti à me conceptum, & maximâ parte jam effectum est, sustinere posse, citra jaëtantiam, putem hunc titulum: *Annales cæli & temporum perpetui*, sive, *mysteria Astronomo-Chronologica*, à seculo abscondita, nunc per Dei gratiam detecta & evidentè asserta **Libris III.**

Quorum primus (1.) destruet illam hætenus vulgatam Astronomorum hypothësin de duplici motu corporum Cælestium contrariis; altero, primi mobilis, motu Raptûs dicto, in occasum; altero, proprio secundorum mobilium, in ortum; ex quo propter
impa-

impares paribus temporibus motus, omnino statuenda ipsis veni in-
 aequalitas arcuum Cælestium, adeoq; apogæum & perigæum cum
 excentricitate (câq; quibusdam bisectâ, aut plurium Epicyclorum)
 atque exinde motuum cælestium non apparens modo & optica quo-
 ad visum nostrum, sed & realis & physica inæqualitas (quâ tamen
 indignius nihil perfectioni motuum illorum tribui posse, ipsimet in
 Riccioli *Almagesto* conqueruntur;) tum & universum varii &
 inexplicabiles ideo labyrinthi mobilium secundorum extruuntur, è
 quibus nullum unquam duxeris Ariadnæ aut computi laboriosissi-
 mi filum; quibusque per Geometrica Schemata delineandis &
 explicandis docentes juxta ac discentes subinde fatiscunt viribus
 ingenii. At cujus loco unus nunc, isque intellectu facillimus à no-
 bis asseretur omnium mobilium Cælestium motus simplex Spiralis,
 ab ortu in occasum, harmonico ejusmodi temperamento aliorum
 celeriorum, aliorum tardiorum, eorumque modo sublimius spirali-
 ter ascendentium à terra, modo humiliter eidem appropinquantium,
 ut per hanc, aliorum post alios tardantium, seu remanentium spira-
 liter, diversitatem (non tam Astronomicâ aliquâ Hypothesi, quàm
 veræ realitatis Thesi) omnia illa phænomena, etiam directionum,
 stationum, & retrogressionum in planetis, non modo perfecte
 possint solvi, sed & causæ evidentes tum illarum, tum progressio-
 nis (verius, remansionis ponè sectiones vernales) stellarum fix-
 arum versus ortum, nec non omnium æquationum prosthaphæ-
 reticarum inter motus medios & Veros (nunquam hæctenus ab ul-
 lo Astronomo datarum) ritè illinc patefiant: Ruente hinc simul
 Systemate Copernicano (cum Scriptura S. adeo collidente, licet à
 plurimis & præcipuis hodie recepto) & veriori substituto, quod Pto-
 lemaico sit affine, sed sine orbium diversorum realitate. (2.) Cum
 hæctenus omnibus omnis ævi Astronomis confessa sit impossibilitas
 determinandi Annum Solarem Tropicum ad minuta usque, adeo
 ut Ricciolus, post 50 ferè principum Astronomorum diversas de eo
 sententias, adhuc fluctuet suo, nos interim, (uti de hoc, ita passim
 de aliis omnibus per totum *Almagestum*;) mihi per Dei grati-
 am, annum istum tropicum solarem in minutis usque X^{mi} ita
 determinare licet, ut non modo à priori evidenter & apodicticè
 demonstrarem, fieri id aliter non posse; sed & à posteriori demon-
 strationis meæ veritatem evincam ex perpetua adeo computi mei
 cum annis civilibus & feriis æquinoctialibus concordia, ut ab

initio mundi, uno continuo & simili filo temporum ac motuum; initia tropica omnium & singulorum annorum, tam in seculis præteritis, quàm hoc præsentis, ac proximorum, antè aut retrò, & futurorum in (infinitum si dentur) præcisè eâ feriâ hebdomadicâ, horâ ac minutis determinem, quibus ea evenisse & deinceps eventura, Ephemeridibus (correctiores subinde per observationes novæ, alioquin, ex iisdem semper tabulis quibuscunque motuum si fuerint deducendæ, quo plurius seculorum, eò magis aberraturæ) concorditer exhibent: Quin imò, non solum tropica illa initia annorum, sed etiam, per exactissimas æquationes prosthaphæreticas diurnæ, præfinito non minus præcisè ipsos tropicos solis ingressus in unumquodque signum & quemlibet signi gradum, quâ scil. feriâ hebdomadicâ, quâq; horâ quibusque minutis singuli illi fiant singulis annis; Ephemeridibus hîc pariter, quò recentioribus, eò minus aberrantibus ad pauculos horas aut minuta: Astronomis ultrò facientibus, circa ingressus in signa aut gradus Æquinoctiales determinare se certitudinem omnimodam ad certas horas non posse; cum præfinitio mea ex uno semper aquabili temporum & motuum ducta ab initio mundi ad quodlibet datum temporis punctum continuè deducatur, idque semper per minuta usque X^{ma} , & temporaliter & localiter. (3.) Cum hætenus apud omnes in confesso sit, commensurandi motus solis cum motibus Lunæ impossibilitas; unde hætenus Astronomis post quantamcunque observationum & calculorum diligentiam, postque omnes orbium, Epicyclorum atq; excentricitatum regularitates & irregularitates, aut variationes, semper tamen Luna adhuc audit & est Contumax Sidus: Mihi nunc, Dei gratiâ, adeò morigera facta est, ut non modo cujuscunque mensis Lunaris, tam Synodici, quàm Periodici, draconici (seu latitudinarii) & Apogealis (vulgo Anomalistici) quantitates temporales præcisè designem in ipsis minutis usque X^{ma} ; tabulis quoque prolixè jam calculatis & in eam rem constructis (ita scil. ut semper respondeant phenomena, seu Ephemerides correctiores; vanis alicui futuris omnibus harmoniarum commentis;) sed etiam, quanti semper motus, tum medii tum veri, tum apparentes seu v. si, Lunæ, Periodici, Dracontici, & Apogeales, fiant, tam intra singulas Synodicas Lunationes, quàm intra singulos annos Solares Tropicos; & quantæ in iis omnibus mediorum cum veris Æquationes prosthaphæreticæ per totum M. contextum, quantiscunque seculis, semper respon-

respondentibus & responsuris ubique phænomenis: Unde & omnium Eclipsium totius M. præcisa tempora semper investiganda & demonstranda infallibilem temporum seu ætatis M. dare possunt elenchum pro computo chronologico. Atque hæc omnia demonstro seu de luso, primum quidem è principiis apocatastaticis (restitutione scil. solis & lune, cum stellis fixis, prout initio mundi constituerunt; quam ex anni solaris tropici demonstratâ præcissimâ quantitate, & temporali & locali, perspectissimè cognitam & definitam habeo;) inde verò à posteriori, per universalem perpetuamque motuum harmonicorum cum phænomenis, quolibet dato momento mundi concordiam comprobo.

Liber secundus, apodicticè hinc restituet universam fundamentalem chronologiam; cum & aliàs S. scriptura vet. testamenti sit fundamentum quidem multò verissimum Chronologiæ, at variis variorum expositionibus & tormentis scripture ita labefactatum, ut in ætate mundi definienda, figenda ve Christi æra, ipsi chronologorum principes non annorum modò centenariis sed & millenariis, desidere ab invicem deprehendantur.

Liber tertius denique proponet veram hinc & solidam unionem temporum, quâ scil. talis simul & semel fieri possit ac debeat correctio styli calendariographici, & gregoriani & juliani, ut nunquam deinceps aberrari iterum possit, aut ullâ correctione iteratâ egeamus (quali laborat gregoriana illa, semper post 400 quosque annos denuo corrigenda, tridui ejectione; dum scil. non quaternario quolibet anno (uti hæctenus) sed, ex cælistis nostri anni tropici forma & quantitate, in opere meo clarissimè evictâ, quinto quoque anno & certis periodis, sexto demum fiat intercalatio seu Bisextilatio talis, quæ non egeat exemplili iterum ullo per omne ævum (cùm præstet non abstulisse, quam ad restituendum tenevi;) quâ ratione nunquam à cælesti tempore civili tempus abibit: Prout scopum hunc & finem unionis temporum exhibiturus sum orbi christiano, confirmaturusq; deo porro juranta; cujus auxilio, intra annum, partem operis potissimam typis mandari posse spero.

Quid super his magnifico Dn. Hevelio, aliisque Vestratibus, hujus stuaui peritis, videatur, rescire avidissimè desidero.

Hucusque Dn. Wasmuthius; qui ne spe & promissis suis amplissimis excidat, vehementer optamus.